

Трета картина

Жамията Султанъ Селимъ е свършена. Тя се назърква въ далечината презъ прозорцитѣ на Централна зала, отъ дето се отива въ другитѣ отдѣли, приготвени за пришествие. Предъ средния прозорецъ е поставенъ тронъ. Отъ тамъ се вижда най-добре жамията, въ вечерния здрачъ окрасена съ запалени кандила.

Али и Мустафа прислужватъ въ залитѣ
и често надничатъ къмъ прозореца предъ
трона.

(Далечъ въ залитѣ отъ дветѣ страни се чуватъ строение на цимбали.

(Мустафа и Али се спиратъ предъ трона)

Мустафа. Това се казва майсторъ, като трѣба!
Изкара я за чудо и за поменъ!

Али. — Хвала му, ще се помни съ вѣкове!

Мустафа. И ще се слави съ великитѣ царе!

Али. А българитѣ съ право ще се хвалятъ,
че майсторъ сж дали какъвто нѣма
по цѣлй святъ.

Мустафа. . . И има за какво.

Ей гърцитѣ за смѣхъ станаха вредъ
съсь своитѣ надувания и хитростъ!
Разбра ли я, че правдата неможе.
съсь хитрини човѣкъ да провали.
Дори кога и хора катъ Ефесъ —
Изпеченъ грѣкъ, се мѣсятъ дето
безъ даръ и умъ подлостъта е слаба.

Али. Измокрена кокошка днесъ Ефесъ
представлява съ коварния си умъ.